

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 5Pc/12/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8820201276
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Matúš Kalanin
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2020:8820201276.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou sudcom JUDr. Matúšom Kalaninom v právnej veci navrhovateľa - muža, ktorého otcovstva má byť zapreté: R.W. S., W.. XX. XX. XXXX, M. F. H. XXX/XX, XXX XX U., proti matke maloletého dieťaťa: Y.C. S., C.. J., W.. XX. XX. XXXX, M. F. V. T. XXX, XXX XX V. T. a maloletému dieťaťu mal. Y. S., W.. XX. XX. XXXX, bytom pri matke, zastúpená kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny, odbor sociálnych vecí a rodiny, oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately, Námestie slobody 5, Vranov nad Topľou, o zapretie otcovstva, takto

rozhodol:

Súd určuje, že muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté R. S., nar. XX.X.XXXX nie je otcom maloletej Y. S., nar. XX.X.XXXX pochádzajúcej z matky Y. S., rodenej J., nar. XX.XX.XXXX.

odôvodnenie:

1. Navrhovateľ sa návrhom na začatie konania domáhal rozhodnutia podľa výroku tohto rozsudku, a to z dôvodu, že v čase rozhodujúcim pre splodenie maloletého už nežil s matkou v spoločnej domácnosti, intímne sa s ňou nestýkal, pričom táto v spoločnej domácnosti žila s iným mužom, preto navrhovateľ nemôže byť biologickým otcom maloletej. Od roku 2014 nežijú v spoločnej domácnosti, manželka odišla bývať k rodičom do V. T.. Tam si našla iného muža, H. Y., s ktorým žije v spoločnej domácnosti, a tento je biologickým otcom mal. Y..

2. Matka maloletého dieťaťa s návrhom navrhovateľa v celom rozsahu súhlasila.

3. Kolízny opatrovník odporučil návrhu navrhovateľa vyhovieť.

4. Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, a to navrhovateľa ako aj matky maloletého dieťaťa, výsluchom svedka H. Y., oboznámil listinné dôkazy, a to lustrácie v REGOB týkajúce sa účastníkov konania, správu kolízneho opatrovníka z 21.9.2020 a z 29.10.2020, spis tunajšieho súdu sp.zn. 8P/79/2020, rodný list maloletého dieťaťa, rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 7C/136/2014 zo dňa 24.9.2014 a zistil tento skutkový stav:

5. Z rodného listu maloletej mal súd preukázané, že maloletá Y. S. sa narodila dňa XX.X.XXXX, pričom ako otec je v rodnom liste uvedený navrhovateľ R. S., nar. XX.X.XXXX ako matka je uvedená Y. S., rod. J., nar. XX.XX.XXXX.

6. Rozsudkom tunajšieho súdu sp.zn. 7C/136/2014 zo dňa 24.9.2014 bolo určené, že R. S., nar. XX.X.XXXX nie je otcom maloletého H. S., nar. XX.X.XXXX, pričom navrhovateľke súd trovy konania nepriznal. Rozsudok bol vyhotovený v skrátenej forme bez odôvodnenia.

7. Matka maloletej vo svojej výpovedi uviedla, že s návrhom navrhovateľa ohľadne maloletého dieťaťa Y., súhlasí. S navrhovateľom nežijú v spoločnej domácnosti od roku 2013 a od uvedeného obdobia sa ani spolu intímne nestýkajú a ani v kritickvej dobe pre narodenie dieťaťa od marca 2015 do júla 2015 sa nestýkala s navrhovateľom intímne. Niekoľko rokov spolu s navrhovateľom ani nekomunikujú, a to ani telefonicky ani inak. Zrejme spolu prestali komunikovať od doby, odkedy odišiel navrhovateľ do Českej republiky.

8. Navrhovateľ vo výpovedi uviedol, že on jednoznačne nie je otcom maloletej, sedem až osem rokov už nežijú v spoločnej domácnosti s matkou maloletého dieťaťa. Táto žije spolu so svojim priateľom a s ním má aj deti. Navrhovateľ pracoval v Českej republike, vôbec nevedel o tomto maloleťom dieťati, dozvedel sa o ňom, až keď sa vrátil z Českej republiky, išiel sa zaevidovať na úrad práce, kde mu povedali, že je otcom maloletej W. S. ako aj maloletej Y. S.. Navrhovateľ potvrdil, že za dobu, odkedy spolu nežijú v spoločnej domácnosti s matkou maloletého dieťaťa sa spolu intímne nestýkali. Chodil navštevovať do istého času dcéru W. v domácnosti matky maloletej, avšak po určitom čase, zakázala matka maloletej, aby jednak chodil ju navštevovať a tak isto aj aby jej kupoval nejaké veci, to mohlo byť tri až štyri roky dozadu, odkedy vôbec nenavštevuje domácnosť matky maloletej, za účelom návštevy dcéry W.. O narodení maloletej Y. sa dozvedel v máji 2020. V Českej republike pracoval posledné štyri roky, taktiež podotýka, že za tento čas, odkedy mu zakázala matka maloletého dieťaťa navštevovať jeho dcéru W., s matkou maloletej sa vôbec nekontaktoval žiadnym spôsobom, z toho dôvodu sa ani nedozvedel o narodení mal. Y..

9. Svedok H. Y. uviedol, že matka maloletého dieťaťa je jeho družka, žije s ňou v spoločnej domácnosti. Pokiaľ ide o vzťah k navrhovateľovi, tento by hodnotil ako neutrálny. Pokiaľ ide o zapretie otcovstva k maloletej Y., bol by rád, keby už dieťa malo meno po otcovi, zatiaľ tieto veci nie sú uvedené do poriadku, vzhľadom na to, že účastníci sú naďalej manželmi. S matkou maloletej sa zoznámil niekedy v roku 2013. V spoločnej domácnosti žijú od februára 2014, teda o narodenia ich prvého spoločného dieťaťa. Od tejto doby nepretržite žili v spoločnej domácnosti, tak isto sa intímne stýkali, vrátane obdobia od marca 2015 do júla 2015. Jednoznačne sa cíti byť otcom maloletej Y.Á..

10. Zo správy kolízneho opatrovníka maloletého dieťaťa z 29.10.2020 je zřejmé, že matka maloletej žije v družnom vzťahu s H. Y. už 8 rokov a s manželom R. S. sa nestýkajú. Na základe uvedeného odporúčajú návrhu na zapretie otcovstva vyhovieť a zosúladiť právny stav so skutočným.

11. Podľa § 84 zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „zákon o rodine“) otcovstvo sa určuje na základe domnienok otcovstva ustanovených v tomto zákone súhlasným vyhlásením rodičov alebo rozhodnutím súdu..

12. V zmysle § 85 ods. 1 zákona o rodine ak sa narodí dieťa v čase od uzavretia manželstva do uplynutia trojstého dňa po zániku manželstva alebo po jeho vyhlásení za neplatné, považuje sa za otca manžel matky.

13. V zmysle § 86 ods. 1 zákona o rodine manžel môže do troch rokov odo dňa, keď sa dozvedel o skutočnostiach dôvodne spochybňujúcich, že je otcom dieťaťa, ktoré sa narodilo jeho manželke, zaprieť na súde, že je jeho otcom.

14. Podľa § 87 ods. 1 zákona o rodine, ak sa narodí dieťa v čase medzi stoosemdesiatym dňom od uzavretia manželstva a trojstým dňom po tom, čo manželstvo zaniklo alebo bolo vyhlásené za neplatné, možno otcovstvo zaprieť len vtedy, ak je vylúčené, že by manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

15. Podľa § 88 ods. 1 zákona o rodine manžel má právo zaprieť otcovstvo voči dieťaťu a matke, ak sú obidvaja nažive, a ak nežije jeden z nich, voči druhému. Ak nežije ani dieťa, ani matka, toto právo manžel nemá.

16. Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“), na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Podľa ust. 108 ods. 3 CMP účastníkom konania o zapretie otcovstva je dieťa, matka a muž, ktorého otcovstvo má byť zapreté.

18. Podľa Čl. 12 Základných princípov CMP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprímeraného zaťažovania účastníkov konania a iných osôb.

19. Súd po vykonanom dokazovaní zistil, že návrh je dôvodný, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti rozsudku.

20. Na základe vykonaného dokazovania považoval súd za preukázané, že maloletá Y. sa narodila dňa XX.X.XXXX, teda počas trvania manželstva navrhovateľa a matky maloletej. Keďže sa maloletá narodila v zákonnej lehote v zmysle § 85 ods. 1 zákona o rodine, bol navrhovateľ ako otec maloletej zapísaný do rodného listu dieťaťa podľa zákonnej domnienky svedčiacej manželovi matky dieťaťa. Návrh na začatie konania podal navrhovateľ na tunajšom súde dňa 1.6.2020, pričom o samotnom narodení dieťaťa, keďže sa nachádzal v Českej republike, kde pracoval, pričom s matkou maloletej sa nekontaktoval žiadnym spôsobom, sa dozvedel najskôr v máji 2020, teda súd konštatoval, že bola zachovaná zákonná prekluzívna lehota na podanie návrhu na zapretie otcovstva v zmysle § 86 ods. 1 zákona o rodine. Uvedenú skutočnosť, že navrhovateľ sa s matkou maloletej nekontaktoval telefonicky ani iným spôsobom, potvrdila matka maloletej vo svojej výpovedi.

21. Ďalej súd v danej veci skúmal, či otcovstvo navrhovateľa k maloletému je vylúčené. Ako vyplynulo z výpovedí navrhovateľa aj samotnej matky maloletého dieťaťa, ako aj z výpovede svedka H. Y., ktorý žije s matkou maloletej v spoločnej domácnosti, v čase rozhodnom pre splodenie maloletého, od marca 2015 do začiatku júla 2015 sa spolu navrhovateľ a matka maloletej intímne nestýkali. Navrhovateľ neskôr odišiel za prácou do Českej republiky a s matkou maloletej neboli niekoľko rokov v žiadnom kontakte.

22. Matka maloletého dieťaťa navyše vo svojej výpovedi uviedla, že v kritickom období pre narodenie maloletého dieťaťa sa intímne stýkala so svedkom H. Y., s ktorým žije od roku 2014 v spoločnej domácnosti. Uvedenú skutočnosť svedok H. Y. vo svojej výpovedi potvrdil, pričom uviedol, že sa jednoznačne cíti byť otcom maloletej Márie.

23. V tejto súvislosti súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp.zn. 5 Cdo 459/2013 z 28. januára 2016, v odôvodnení ktorého sa uvádza: „... podstatnou, resp. relevantnou je skutočnosť, kedy sa právny otec dozvie o nesúlade biologického a právneho otcovstva, resp. o skutočnostiach spochybňujúcich jeho otcovstvo. Až týmto momentom totiž právny otec, ktorého otcovstvo bolo založené zákonnou domnienkou otcovstva, získava možnosť vedome svojím rozhodnutím ďalej pokračovať v už založenom právnom vzťahu s dieťaťom a niesť z neho vyplývajúcu zodpovednosť za jeho výchovu a výživu (resp. zodpovednosť spojenú s jeho rodičovskými právami a povinnosťami) alebo využiť právne prostriedky na odstránenie nesúladu medzi právny a biologickým otcovstvom.“

24. Vzhľadom na všetky zistené skutočnosti a zhodné tvrdenia účastníkov konania, súdu neostávalo iné, ako návrhu navrhovateľa vyhovieť. Znalecké dokazovanie analýzou DNA súd v prejednávanej veci nenariadil, a to s poukazom na zásadu hospodárnosti konania (Čl. 12 CMP), keďže vykonané dôkazy sú podľa názoru súdu dostatočným podkladom pre záver, že navrhovateľ nie je otcom maloletého dieťaťa.

25. Súd na základe uvedeného rozhodol tak, že navrhovateľ - muž ktorého otcovstvo má byť zapreté, nie je otcom maloletého dieťaťa, nakoľko sa v rozhodnom období pre počatie dieťaťa s matkou maloletého dieťaťa intímne nestýkal. Všetky vyššie uvedené okolnosti vylučujú, že by navrhovateľ ako manžel matky mohol byť otcom dieťaťa.

26. O trovách konania súd nerozhodol v zmysle § 57 CMP, nakoľko návrh na rozhodnutie o tomto nároku nebol podaný.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Vranov nad Topľou, písomne, v príslušnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.